

Forsørgere, og der udkommer paa den Maade en Brændevinskat paa hver mandlig Forsørger af 3 Rd. 61 Sk. Det er klart, at den vil falde forskjellig paa de forskjellige, men for det, der er Formaalet for min Betragtning, vil det være tilstrækkeligt at tage Gjennemsnittet for den hele Klasse, idet Variationerne ikke kunne dreie sig om noget Stort. Man ser saaledes, at i Told- og Brændevinsafgift vil der falde paa en mandlig Forsørger blandt de smaa Skatteydere 9 Rd. 39 Sk. om Mæret og paa en kvindelig Forsørger 5 Rd. 74 Sk. Dermed er i alt Væsentligt denne Klasses Skatteydelse saavel til Stat som til Kommunen udtømt; i Alt Fald er den Bæftning, som i Kommunerne kan paahvile disse Klasser, meget ubetydelig. — Undersøger man dernæst, hvorledes Forholdet stiller sig for de saakaldte bedre stillede Skatteydere, saa maa man lægge Mærke til, at de foruden den nævnte Gjennemsnitsbæftning af 2 Rd. 4 f. pr. Individ have en Toldbæftningsbyrde, som maa antages særlig at hvile paa dem, men at der desforuden udredes af dem betydelige Bælp i Stat saavel til Stat som til Kommunen, og naar man saa vil se, hvad det er, at denne Klasse, tagen som en Helhed, kommer til at udrede for derefter at se, hvad der falder paa dens Forsørgere, vil man finde, at der falder i saadan Toldbæftning, hvori hele Befolkningen deltager, et Bælp af 2,183,000 Rd., i særlig Told for denne Klasse 2,638,000 Rd., i Bygningsafgift — ja, hvad den angaar, vil man vel sige mig, at den ogsaa betales af de smaa Skatteydere, men jeg skal da henvise til den Lov, som er udkommen under 16de April 1873, som havde til Formaal at befri de smaa Skatteydere for Bygningsafgiften; om den gjør det, er jo et andet Spørgsmaal, men her er man jo nødt til at antage, at den gjør det — altsaa i Bygningsafgift udrede de 785,000 Rd., i Rangskat 39,000 Rd., i Stempelafgift 1,037,000 Rd., i Arveafgift 329,000 Rd., i Afgift af Eiendomsoverdragelser 269,000 Rd., i Retsportler 879,000 Rd., i Overflud af Klasselotteriet, hvori jeg ikke antager, at den ringere stillede Klasse i nogen væsentlig Grad deltager, 406,000 Rd., i forskjellige Næringsafgifter 49,000 Rd., i Alt et Skattebælp af 8,614,000 Rd. Hertil kommer endnu Kommuneskatterne, som i det Væsentlige maa antages at blive udredede af de bedre Stillede; jeg tager selvfølgelig ikke her, lige saa lidt som jeg har gjort det ved Statskatterne, Hensyn til, hvad der udredes af Hartornet, thi dette strider aldeles mod min Betragtning af Hartornforholdene, jeg tager kun Hensyn til, hvad der i Kommunerne, i Byerne og paa Landet, lignes paa Formue og Leilighed, og til enkelte andre smaa Udgifter, som maa antages at falde Individerne og ikke Eiendommene til Last. Betragtede paa denne Maade andrage Kommuneskatterne 2,579,000 Rd., saaledes at der i Alt bliver at udrede af de bedre Stillede 11,193,000 Rd., hvilket, fordelt paa

257,946 mandlige og kvindelige Forsørgere, udgjør gjennemsnitlig for hver et Bælp af 43 Rd. 37 f. Hertil maa endnu føies denne Klasses Brændevinsbæftning. Jeg har tillagt denne Klasses mandlige Individuer den samme Brændevinsforbrug, som der er tillagt den anden Klasse, og jeg har ved Siden deraf taget Hensyn til, at der i denne Klasse findes et ikke ringe Antal mandlige Hjenestetyende. Brændevinsskatten vil da for hver Forsørger blive 2 Rd. 32 f., saaledes at det aarlige Skattebælp for de bedre stillede Forsørgere i Gjennemsnit vil udgjøre 45 Rd. 69 f. Sammenlignet med de smaa Forsørgeres Skat, 9 Rd. 39 f. for de mandlige og 5 Rd. 74 f. for de kvindelige Forsørgere, vil jo dette allerede være et væsentligt Bevis paa, at Overbebyrdelse ikke kan være tilstede i den Grad, som man har troet. Jeg forudsætter naturligvis, at de, som have udtalt sig saa alvorlig om dette Spørgsmaal, have haft den virkelige Overbevisning, at det forholder sig saaledes, som de have sagt; men de ærede Herrer ville se, at Forskjellen bliver endnu mere slaaende, naar man kaster Blikket paa de Resultater, som ere fremkomne ved den overordentlige Bæftning i Hensyn til Loven af 2den Juli 1870. I de foregaaende Undersøgelser er der nemlig til de saakaldte bedre stillede Forsørgere henregnet et Antal af 257,946, men tager jeg de Oplysninger, som ere meddelte os her i Rigsdagen, for mig og undersøger, hvorledes Forholdet stiller sig med Hensyn til den Indtægtsbæftning, som fandt Sted i Mæret 1870, saa finder jeg, at uagtet Minimum af Skatteindtægten var sat paa Landet til 300 Rd., i Kjøbstæderne til 350 Rd. og i Kjøbenhavn til 400 Rd., saa var der i hele Staten, i By og paa Land, kun 139,584 Skatteydere, der deltog i Skatten, medens der er henimod 500,000 Forsørgere, og vi som sagt hidtil ere gaaede ud fra et Antal af 257,000 bedre stillede Forsørgere. Da der altsaa af disse 257,000 bedre stillede Forsørgere er et Antal af ikke mindre end 118,000, som have haft under Minimum af Skatteindtægten, er det klart, at de ikke have kunnet udrede det Gjennemsnitsbælp, som vi have tillagt de bedre Stillede, og at en indirekte Bæftning i Virkeligheden viser sig i en overordentlig væsentlig Grad som en efter Formueforholdene stigende Bæftning, altsaa netop som det, man har sagt, at man vil stræbe hen til ved Hjælp af en Formue- og Indtægtsbæftning. Det er desuden Noget, som Enhver, der med Opmærksomhed betragter Forholdene, let selv vil se, at jo større Formue, der ligger paa en Mandes Haand, desto mere vil han ogsaa i Mærets Løb komme til at erlægge i indirekte Skat saavel i Told som i Retsportler, Afgift af Eiendomsoverdragelser osv. Det turde endnu være hensigtsmæssigt for at danne sig et Begreb om Formueforholdene her i Landet at tage Hensyn til, at de nævnte 139,000 Skatteydere havde en Skatteindtægt af ikke mere